

Lisa Larsson

The Last Time
Serigrafi
330 × 250 mm

Foto: Dan Kedemir

Lisa Larsson (f.d. Larsson-Sundling) är född 1956 i Stockholm.

Utställningar i bl.a. Galleri Konstnärscentrum, Malmö, Konstforum Norrköping, Vandringsutställning i Polen, *Vårsalongen*, Liljevalchs Stockholm, Grafiska Sällskapet, Hanaholmens kulturcentrum, Helsingfors, Eksjö Museum, Grafik i Väst, Göteborg, Nohaga slott,

Alingsås, Galleri Gripen, Karlstad, Musées des Beaux Arts, Schweiz, Galleri Öhrström, Göteborg, Galleri Nordens Ljus, Stockholm, Grafikens Hus, Mariefred, *VI Biennale Uzice*, Jugoslavien, Höganäs museum, Vetlanda museum.

Utvald till Grafiska Sällskapets årsportfölj 1992 och 1998. Stipendium från B.U.S. 1996.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna Museet, The British Museum, London, samt olika landsting och museer runtom i Sverige.

I 2012 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *The last time*, serigrafi 330 × 250 mm.

Tryckt av konstnären på IBW tryckpapper 300 gr.

Konst är känslor. ”Det är en speciell känsla som uppstår när en bildtanke börjar ta form och du förlorar dig i din egen värld; en underbar upplevelse, den absorberar dig helt.” Lisa Larsson berättar inlevelsefullt om känslan av att bara följa med när idéerna dyker upp i hjärnan, att se vilka processer de sätter igång och vad de slutligen leder till. Detta är drivkraften i Lisas konstnärskap.

Lisa Larsson är intresserad av relationer, känslor och mänskliga företeelser. Hon talar om människan som ett av alla däggdjur, om kroppen som ett skal, och om människans ömtålighet. Trots alla människor finns en evig ensamhet.

I bildsviten ”Solitude”, under titeln *The Last Time* möts ett upplätt par i en trappa. På en och samma gång ser vi som betraktare och paret varandra för senaste eller sista gången. Liksom ett minne, berättar bilden om val som inte syns, men som finns, om hur det kan kännas att vara ensam tillsammans med andra.

Lisa berättar utifrån sitt eget perspektiv: ”Du har förberett dig för festen, gjort dig i ordning och satt på dig en snygg klänning. Det glittrar i glaset, småprat och skratt, du är delaktigt i stämningen och pratar med de andra i sällskapet; allt är perfekt. Men så bryts känslan under bråkdelen av en sekund. Du sveper med blicken och ställer dig frågan: Vad gör jag här?”

Som i en bubbla betraktar du det du precis har ställt dig vid sidan av. Du blickar inåt, men är fortfarande en del av det yttre sammanhanget. Med en känsla av vemod, vackert vemod är du mera ensam än själv.” Det är Lisas beskrivning av hur subtilt det är att känna närhet och frånvaro.

För Lisas del är det trots allt inte så viktigt att hennes blad så uttryckligen berättar om alla de tankar och känslor som har funnits med under svitens tillblivelse. Hon lyssnar lika gärna på betraktarnas berättelser. ”Om någon berörs av mina bilder på sitt alldeles egna sätt är det vackert. Alla parallella tankevärldar utgör en egen idévärld, ett eget universum, säger hon.”

Camilla Carlstedt & Christian Åkerlund
Intendent, teckning och grafik Moderna Museet